

בא א מיי' פ"ג מהל'
גירושין ה' א סמך
פסין נט עוש' אה"פ
סמן יו ספיק מה :
בב ב מיי' פ"י מהל'
פס' אדומה ה' ב :

תוס' חד מקמאי
איבעיא לר' עד אחד
בקפסה מר' ולא
איששויא. ואע"ג דעד
א' ביבמה פסק הר"ב ו"ל
דגאסן ולא אמר' כיון
דומנין דפניא ליה לא
דיקא ופנסבא * שאני
התם דלא מפיקרא טניא
לית אבל הכא דירענין
בינו לבניה לא דייקא

הנהגות הב"ח
(6) תוס' ד"ס בנות
וכי' דשלא בפניו מיי
איה מעי' :

שיין לקמן ק"ו.

איכא ביניהו דארגיל בה קטטה. פי' למ"ד משום דמסקר
היתה יראה כ"כ לשקר כיון דרחמא ליה ולמ"ד דאמרה
בדמיה כיון דיש קטטה בדבר מועט אמרה בדמיה ול"ג דארגילא היא
כי לעולם יש לחוש שחשק כיון שגאמא ואל"ה ולאח' לא חשק

איכא ביניהו דארגיל הוא קטטה איבעיא להו
עד אחד בקטטה מהו * מ"ט דעד אחד מהימן
משום דמילתא דעבירא לאיגלווי לא משקר
הכא נמי לא משקר או דלמא מעמא דעד אחד
מהימן משום * דהיא דייקא ומינסבא והכא
כיון דאית ליה קטטה לא דייקא ומינסבא
תיקו : רבי יהודה אומר לעולם אינה וכו' :
חניא אמר לו לרבי יהודה לדברך * פקחת
תנשא שומה לא תנשא אלא אחת זו ואחת
זו תנשא ההיא דאחתיא לבי דינא * דרבי יהודה
אמרי לה ספדי בעלך קרעי מאניך סחרי מויד
אלפיה שיקרא אינהו כרבנן סבירא להו אמרי
תעביד הכי כי היכי דלישרי : **מתני'** בית
הלל אומרים * לא שמענו אלא בבאה מן
הקציר ובאותה מדינה וכמעשה שהיה אמרו
להם בית שמאי אחת הבאה מן הקציר
ואחת הבאה מן הוותים ואחת הבאה מן
הבציר ואחת הבאה ממדינה למדינה לא
דברו חכמים בקציר אלא בהווה חזור בית
הלל להורות בבית שמאי : **גמ'** חניא אמר
להם בית שמאי לבית הלל לדבריהם אין
לי אלא קציר חטים קציר שעורים מגין
ואין לי אלא קוצר בוצר מוסק גורר עורר
מגין אלא מעשה שהיה בקציר והוא הדין
לכולהו הכא נמי מעשה שהיה באותה
מדינה והוא הדין לכולהו ובית הלל באותה
מדינה דשביחו אינשי מירתת ממדינה

עד אחד בקטטה. קטטה בינו לבניה והלך למדינת הים ובא עד
אחד ואמר מה מי מהימן אי לא : אלפוס שיקרא. בתמיה אם כרבי
יהודה סבירא להו דאיה נאמנת אה"כ בוכה למה הורוה לבכות :
מתני' אלא בבאה מן הקציר. שכן היה המעשה כדאמרי' לקמן
ולא התירו חכמים אלא דוגמתו שהיא

הדבר קרוב לו ומירתתא ולא
משקרא אבל ממדינת הים אינה
נאמנת : **אלא בבואם**. מעשה שהיה
כך היה והוא הדין לכל מקומות :
גמ' לדבריהם. שאלם אומרים
כעין המעשה שהיה בעיני : **אין** לי
אלא קציר חטים. דמעשה שהיה בקציר
חטים היה כדלקמן : **גורר**. תמרים :
שורר. מלקט חטים : **סכא נמי**.
לענין מדינת הים : **שילפי**. סוף קציר
חטים שילפי לשון שלף איש (רות ד)
שכבר היה הקציר משחלק ועובר :
ועבירם בירדן ובספינה. משום
מעשה שהיה בירדן ובספינה ונטמאו
כדאמרינן לקמן : **ויורקם בלדוס**. של
נהר דהיינו נמי דומיא דספינה
שפרתין בלדור על פני המים : **לא**
ירכיבם על גבי ספינה. בתוך המים
דהיינו נמי דומיא דספינה שהאדם
הטואל יושב במקומו וספינתו
טוטלת ומוליכיתו וספינה פעמים
שהיא גוששט וטועשת בקרקע : **אלא**
אם כן רגליו. של עליון טועשת במים
בקרקע : **על פגש**. דלכאנעא
סמיכתא היא והאדם המעבירו הולך
כל שעה ברגליו ואינו דומה לספינה :
תחוב בקרקעיתם. והאחיל הכלי של
מי חטאת עליהן ונטמאו : **מתני'**
תנשא ופסול כחובתם. על פיה :
שלין

למדינה אחרת דלא שביחו אינשי לא מירתת ובית שמאי הכא נמי שביחו
שיירתאמאי מעשה שהיה דאמר רב יהודה אמר שמואל שילפי קציר חטים
והלכו עשרה בני אדם לקצור חטים נשכו נחש לאחד מהן ומת ובאת אשתו
והודיעה לבית דין ושלחו ומצאו כדבריה באותה שעה אמרו האשה שאמרה
מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם נימא רבי חנניא בן עקיבא ורבנן בפלוגתא
דבית שמאי וב' הקמפילגי דתניא * לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת ויעבירם
בירדן ובספינה ולא יעמוד בצד זה ויורק לצד אחר ולא יישמש על פני המים ולא
ירכיבם לא על גבי בהמה ולא על גבי חברו אלא אם כן היו רגליו נוגעות
בקרקע אבל מעבירם על הגשר אחד ירדן ואחד שאר נהרות רבי חנניא בן
עקיבא אומר לא אמרו * אלא ירדן ובספינה וכמעשה שהיה לימא רבנן דאמרי
כב"ש ור' חנניא בן עקיבא דאמר כב"ה אמרי לך רבנן אנן דאמרינן אף כב"ה
עד כאן לא קאמר בית הלל התם אלא משום דמירתת במקום קרוב מירתת
במקום רחוק לא מירתת. הכא מה לי ירדן מה לי שאר נהרות רבי חנניא בן
עקיבא אמר לך אנא דאמרי אף לב"ש עד כאן לא קאמרי ב"ש התם אלא
משום דאיהי דייקא ומינסבא מה לי מקום קרוב מה לי מקום רחוק הכא משום
מעשה שהיה בירדן ובספינה דהוה מעשה גזור רבנן בשאר נהרות דלא הוה
מעשה לא גזור רבנן מאי מעשה שהיה * דאמר רב יהודה אמר רב 'מעשה
באדם שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה ונמצא בוית מן
המת תחוב בקרקעית של ספינה באותה שעה אמרו לא ישא אדם מי חטאת
ואפר חטאת ויעבירם בירדן ובספינה : **מתני'** בית שמאי אומרים תנשא
ותפול כתובתה בית הלל אומרים תנשא ולא תפול כתובתה אמרו להם בית
שמאי התרתם ערוה חמורה ולא נתיר ממון הקל אמרו להם בית הלל מצינו
שלין

(ב"מ דף נח: ושם)
ותזרו

[ג"ל פסמא דער אחד
ט"ו]
[למיל נג: וש"נ]

[למיל כס: וש"נ]

[פ' פירוש בתי"ס ד"ס
אחת וז']

[ג"ל דרב]

עדיות פ"א מ"ב

[תנינ' כג' תוספתא
דפס' ס"ח]

שבת פ' תנינ' כג'
[תוספתא שם ע"ט]

תנינ' כג'

[עדיות פ"א מ"ב]

